

мгливость е открита отъ Хюйгенса въ 1656 год. Тя е една отъ най-великы-тъ мгливости и вѣроятно най-великолѣпна-та. По-старый Хершель я наблюдавалъ съ всичка-та сила на своя телескопъ, но не можалъ да я разложи на звѣзды. Въ предѣлы-тъ ѿ има много голѣмы и свѣтлыы звѣзды; но, нѣма схмиѣніе, че тѣ всички са намѣрватъ между око-то на наблюдателя и мгливость-та си, вѣроятно, по никои начинъ тѣ не сж свързаны съ нея. Между тѣзи звѣзды има една, коя-то е заблѣжена на небесны-тъ карты съ буква-та Θ Orionis, за коя-то много време мыслили, че са състои отъ четьре звѣзды. Профессоръ Струве, въ Дерптъ, открылъ Пята звѣзда; а сега скоро прибавилъ още една. Тука ный имамы единъ чуденъ примѣръ отъ шесть слънца, кои-то като са намѣрватъ вѣроятно взаимно свързаны, всички обыкалятъ около своя-тъ общъ центръ на тяжесть-та. Близко до тѣзи шесть звѣзды, между малка-та свѣтлива точка и дългыя-тъ издаденъ клонъ, има едно праздно пространство съвършено черно. Да ли това произлѣзва отъ противоположность-та на небе-то съ блѣска на мгливость-та, или пжкъ отъ нѣкой особенъ съставъ на мгливость-та въ това мѣсто — не може са опредѣли. Кога показвамъ този прѣдмѣтъ на человекы, кои-то никога не са виждали таквозъ нѣщо, често чувамъ да правятъ бѣлѣжка, че една часть отъ мгливость-та е скрита и затулена задъ единъ черъ облакъ.

Съръ Уильямъ Хершель, като не можалъ да разложи тѣзи мгливость съ най-силны-тъ си телескопы, той ж поставилъ въ число-то на тѣзи, кои-то, споредъ негово-то мнѣніе, са състояли отъ паробразно или хаотическо вещество. Това мнѣніе на знаменитыа астрономъ, по видимому, са потвърждавало и отъ наблюденія-та на сына му Съръ Джонъ Хершеля; само съ помощь-та на шести-футовый рефлекторъ на Лорда Росса опредѣлили са истинныи характеръ на този чуденъ прѣдмѣтъ. Пространство-проницающа-та сила на този исполий-телеескопъ до толкозъ приближила око-то на наблюдателя къмъ този прѣдмѣтъ, що-то дала възможность ясно да са распознаять отдѣлны-тъ звѣзды, кои-то го съставляватъ. Той былъ разложенъ на звѣзды и съ помощь-та на великолѣпныи рефракторъ на Кембриджска-та Обсерваторія (въ Съединенны-тъ Шааты).

Разстояніе-то и голѣмина-та на този прѣдмѣтъ съвършено подавятъ въображеніе-то. Ако свѣтлина-та, коя-то иде отъ мгливость-та на Ориона, не са поглъщаше отъ небесно-то пространство, то, като прѣхвъркьва съ скоростъ дванадесять миліона мили въ сѣка минута време, дошла бы отъ тѣзи мгливость до наше-то око въ шестдесять хыляды години! При всичка-та грѣмадность на това разстояніе, помяната-та мгливость се пакъ може да са вижда даже съ невъоружено око! А каква трѣба да бжде дѣйствителна-та му голѣмина! Безъ схмиѣніе, ный виждамы тука една цѣла вселенная, до толкозъ необъятна, що-то ный даже не можемъ да си въобразимъ нейны-тъ размѣры, и се пакъ толкозъ далечъ отъ насъ, що-то тя ни са показва като едно едвамъ заблѣжимо пятно на небе-то.

Разложеніе-то на тѣзи мгливость на отдѣлны звѣзды, подало поводъ да отхвърлятъ тѣи нарѣченна-та мглива хипотеза на Хершеля.

Таблица III.* — Мгливость въ Щить-тъ на Собіески. Тѣзи е една неразложена мгливость, изобразена отъ Съръ Джонъ Хершеля, въ време-